

Document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBHAR:2024:001.001191
Dosar nr. 20/96/2024

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1191/2024

Ședința publică de la 23.10.2024

Completul constituit din:

Judecător:

Grefier de ședință: (

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul, pe pârâțul CONSILIUL LOCAL MIERCUREA CIUC și pe intervenientul CSIKI TRANS S.R.L., având ca obiect anulare acte administrativ cu caracter normativ HCL. 292/2023 și HCL. 375/2023.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că judecarea cauzei în fond a avut loc în ședința publică din 25.09.2024, dezbaterile fiind consemnate în încheierea din aceea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita la data de 09 ianuarie 2024, sub nr. 20/96/2024, reclamantul în contradictoriu cu pârâțul **CONSILIUL LOCAL MIERCUREA CIUC**, a solicitat:

-anularea **Regulamentului** serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcarilor cu plată pe domeniul public sau privat al municipiului Miercurea Ciuc aprobat prin Hotărârea Consiliului Local Miercurea Ciuc nr. 292/2023, completat de Hotărârea Consiliului Local Miercurea Ciuc nr. 375/2023;

-obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

În preambulul cererii a învederat că față de actul contestat, a formulat plângere prealabilă la data de 27.11.2023, înainte de emiterea Hotărârii nr. 375/22.12.2023 de modificare și completare a Hotărârii nr.292/2023, precum și faptul că, critică actul atacat în ansamblul său

-
mai puțin cele prevăzute la art.31 alin.(2) din Regulament, care nu au fost modificate prin HCL nr. 375/2023.

În motivarea cererii formulate, a arătat că unele prevederi ale actului a cărui anulare o solicită(în continuare Regulament), încalcă atât legislația României cât și cea Europeană.

Astfel, a susținut că Regulamentul atacat este:

-**nelegal**, sub aspectul delegării dreptului de constatare a contravenției reprezentanților unui SRL, dubla sancționare a unei contravenții, transformarea faptei de neachitare a unei sancțiunei constatate de un SRL-tarif majorat-în contravenție și încalcă principii ale dreptului omului cu privire la libera circulație, liberul acces la proprietate, egalitate în drepturi prin imposibilitatea de plată a parcarii prin abonament pentru o perioadă mai scurtă de un an și mai mare de o oră prin alte metode în zona „0”.

-**discriminatoriu**, pentru lipsa abonamentelor lunare, trimestriale și semestriale pentru zona „0”, precum și față de persoanele care din anumite motive nu folosesc sau nu pot folosi telefonul.

- pct.7 din Cap.II, **are prevederi contradictorii**, întrucât se referă la un domeniu care nu este pregătit în conformitate cu legea în vigoare, nu sunt asigurate condițiile prevăzute pentru persoanele cu dizabilități și nu sunt asigurate mijloace de plată pentru persoanele care nu au telefon și sunt în trecere prin localitate sau a celor care nu se pricep să folosească aplicațiile.

În continuare, a susținut punctat că prin prevederile art.12 lit. b și cele de la art.13, din Regulament, care este anexa nr.1 la HCL nr.375/2023, prin care se delegă atribuții privind controlul și constatarea contravențiilor unor persoane private se încalcă art.15 alin.2 din OG nr.2/2001, care prevede: „Pot fi agenți constatatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale”.

În baza art. art.34 și 37, alin.(2) din Regulament se atribuie administratorului parcarilor - o societate comercială care nu este autoritate publică în sensul art.2 alin.1, lit.b) din Legea nr. 554/2004 -atribuții de control și constatarea contravenției prevăzută de art. 37 alin.(1).

Prin art.34, alin.(1) din Regulament se instituie o nouă sancțiune - tarif majorat - cu încălcarea art.5 din OG nr.2/2001, care prevede că singurele sancțiuni contravenționale principale sunt avertismentul și amenda.

Conform art. 2, al in. (3) din OG 43/1997, actualizată, parcarile fac parte din rețeaua de drumuri, utilizarea lor supunându-se prevederilor Codului rutier și Regulamentului de aplicare al acestuia. De altfel, acest lucru este confirmat și de prevederea art.8, alin.5 al Regulamentului aprobat prin HCL nr.292/2023 și republicat sub „egida” HCL Miercurea Ciuc nr. 375/2023. În acest caz, sancționarea contraveniențelor se aplică în conformitate cu Codul rutier și Regulamentul de aplicare a acestuia, nu cu prevederile unui HCL.

Nu sunt respectate prevederile art.65 din Legea 448/2006 care impun că în spațiile de parcare de pe lângă clădirile de utilitate publică, precum și în cele organizate vor fi adaptate, rezervate și semnalizate prin semn internațional cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare, dar nu mai puțin de două locuri, pentru parcare gratuită a mijloacelor de transport pentru persoane cu handicap.

Totodată, din analiza tabelelor cu locurile de parcare, prezentate în anexa nr. 1 a Regulamentului, rezultă că sunt asigurate doar 2,93% în loc de cel puțin 4%, și acestea neuniform, și sunt zone care nu au asemenea locuri. Cu titlu de ex b-dul Frăției, zona I, cu 189 locuri de parcare, nu are nici unul pentru persoanele cu dizabilități. Policlinică, unde merg persoane bolnave și cu dizabilități. Piața agroalimentară (deși în acte figurează 2 locuri la 108 locuri de parcare, în realitate nu este nici unul). Sunt zone de parcare cu un singur loc de acest fel, deși legea prevede cel puțin 2 și nu sunt amenajate rampe de ieșire la calea pietonală.

A susținut totodată că prin art.42 din Regulament se încearcă ascunderea unei prevederi nelegale înscrise în art.13 și art.34, care prevăd că personalul administratorului face constatarea contravențiilor, nu Poliția rutieră sau reprezentantul primăriei (după caz, în funcție de felul parcarii) cum prevede legea și jurisprudența Tribunalului Harghita și a Curții de Apel Tg. Mureș.

Sunt nelegale și prevederile art.34 alin.1, care prevăd achitarea unui tarif majorat, stabilesc o suprataxare care este egală cu sancționarea unei contravenții și nu este posibilă dubla sancționare; tot nelegală este și stabilirea prin Regulament, pentru locatari, doar a posibilității achiziționării unui abonament ce nu poate fi decât anual și care nu este transmisibil precum și lipsa automatelor de plată a taxei de parcare.

Art.34 și art.37 alin.2 din Regulament sunt nelegale întrucât încalcă prevederile art.15 alin.2 din O.G. nr.2/2001; că prin tablele cu locurile de parcare prezentate în Regulament nu se respectă prevederile art.65 din Legea nr.448/2006, nefiind asigurate pentru persoanele cu

handicap cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare; că prin art.42 din Regulament se încearcă ascunderea unei prevederi nelegale înscrise în art.13 și art.34; că prevederile art.34 alin.1, care prevăd achitarea unui tarif majorat, stabilesc o suprataxare care este egală cu sancționarea unei contravenții și nu este posibilă dubla sancționare; că este nelegală stabilirea prin Regulament, pentru locatari, doar a posibilității achiziționării unui abonament ce nu poate fi decât anual și care nu este transmisibil; lipsa automatelor de plată a taxei de parcare.

Concluzionând, față de cele arătate și a faptului că principala neregulă care se constată este aceeași pentru care a fost anulată și Hotărârea Consiliului Local Miercurea Ciuc nr. 195/2008 și o parte din prevederile HCL nr. 230/2010 prin Sentința Civilă nr. 376/2016 a Tribunalului Harghita, menținută și rămasă definitivă prin Deciziile Nr. 412/R/2016 și Nr. 567/R/2016 ale Curții de Apel Târgu Mureș, consideră că Regulamentul nu poate fi aplicat.

În concret, nu respectă principiul care prevede că orice hotărâre legislativă trebuie să fie în folosul cetățenilor și să nu acționeze defavorabil asupra activității și conviețuirii acestora.

În final a precizat că lasă la latitudinea instanței să aprecieze dacă este necesară suspendarea punerii în aplicare a prevederilor Regulamentului, pe parcursul judecării cauzei.

În drept, a invocat pe prevederile Legii nr. 554/2004 și jurisprudența existentă în acest sens la nivelul Tribunalului Harghita și Curții de Apel Târgu-Mureș.

În probațiune, a depus în copie certificată actul atacat, documentele la care a fut referire în cuprinsul cererii și dovada plății taxei judiciare de timbru (filele 9-36).

În conformitate cu prevederile art. 223 și 583 C.p.civ., a solicitat judecarea cauzei și în lipsa sa.

În apărare, prin **întâmpinarea** formulată, pârâțul Consiliul Local Miercurea Ciuc, pe cale de excepție a invocat excepția inadmisibilității pentru lipsa interesului și excepția lipsei îndeplinirii procedurii prealabile cu privire la HCL nr.375/2023 a Consiliului Local al Municipiului Miercurea Ciuc, iar pe fondul cauzei, respingerea cererii de chemare în judecată ca netemeinică și nelegală, și scutirea de la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, prin acțiunea formulată reclamantul solicită anularea Regulamentului serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcarilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea-Ciuc, aprobat prin HCL nr. 292/2023, completat de HCL nr. 375/2023.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității pentru lipsa interesului, a arătat că în cauză este incidență sancțiunea inadmisibilității, aceasta fiind reglementată de disp. art. 35 C. proc. civ., conform căreia „Cel care are interes poate să ceară constatarea existenței sau inexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului pe orice altă cale prevăzută de lege.”

Reclamantul nu are niciun interes în intentarea acestui proces, iar potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004 poate intenta acțiune în contencios administrativ doar persoana care are un interes legitim, condiție generală de exercitare a acțiunii civile, interesul este folosul practic, material sau moral urmărit de reclamant și trebuie să îndeplinească cerințele de a fi legitim, personal, născut și actual, ori acesta de vreme ce a formulat cererea împotriva HCL nr. 292/2023 privind aprobarea Regulamentului serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcarilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea-Ciuc, completat de HCL nr. 375/2023, nu are niciun interes în formularea cererii pentru anularea acestora, acestea neafectând drepturile lui personale, iar pe de altă parte nu a dovedit în mod concret în ce fel a fost vătămat el însuși, personal prin regulamentul de parcare, limitându-se la a înșira de fapt nemulțumirile cu privire la unele prevederi ale regulamentului, și nu a divedit nici faptul că, prin HCL-uri ar fi fost încălcat vreun drept al dânsului.

Referitor la *excepția de inadmisibilitate a acțiunii pentru lipsa îndeplinirii procedurii prealabile*, a solicitat admiterea, având în vedere faptul că, reclamantul nu a parcurs procedura prealabilă necesară, stabilită de art. 7 din Legea nr. 554/2004, solicitând anularea HCL nr. 375/2023 direct în fața instanței, menționând doar, în cererea de chemare în judecată că, criticile

dânsului - mai puțin cele prevăzute de art. 31 (2) din regulament - nu au fost modificate de HCL nr. 375/2013, ori trebuia să formuleze plângere prealabilă prin care să solicite revocarea în tot sau în parte și a acestei hotărâri.

Pe fondul cauzei, pârâtul a răspuns punctual tuturor criticilor formulate și, în concluzie, față de susținerile reclamantului, cum că unele prevederi ale HCL 292/2023 încalcă legislația României și cea europeană, a arătat că legiuitorul a recunoscut autorităților administrative, prerogativul de apreciere a oportunității aprobării actelor administrative, iar adoptarea actelor administrative trebuie să se supună principiului legalității, prevăzut de art. 6 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ: "Principiul legalității - Autoritățile și instituțiile administrației publice, precum și personalul acestora au obligația de a acționa cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte."

Actul administrativ este, așadar, o manifestare de voință, făcută cu scopul de a produce efecte juridice, unilaterală, emisă în regim de putere publică, potrivit definiției din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (1) lit c) "act administrativ- actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice".

Conform art. 1 alin. (4) din Constituția României "Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale", iar în acord cu aceste prevederi constituționale, conform art. 240 alin. (2) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ "Aprecierea necesității și oportunitatea adoptării și emiterii actelor administrative aparține exclusiv autorităților deliberative, respectiv executive."

Prin urmare, Consiliul local al municipiului Miercurea-Ciuc a adoptat HCL nr. 292/2023 și 375/2023 cu respectarea prevederilor legale, apreciind oportună și legală adoptarea acestora.

Referitor la faptul că, reclamantul lasă la aprecierea instanței dacă este necesară suspendarea actului administrativ, a relevat și a ținut să sublinieze că nu a solicitat în mod concret suspendarea, nu și-a motivat precizarea, și mai ales, în orice fel ar fi sugerată, - nu îndeplinește cumulativ cele două condiții prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004: existența unui caz bine justificat și necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat, ori art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea contenciosului administrativ stabilește faptul că prin caz temeinic justificat se înțelege orice împrejurare legată "de starea de fapt și de drept", care este "de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ". La rândul său, lit. ș) aparținând aceluiași alin. (1) al art. 2 din cuprinsul aceluiași act normativ mai înainte menționat, adaugă precizator faptul că, prin pagubă iminentă trebuie să înțelegem un prejudiciu "material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public".

Pentru a se dispune suspendarea actului administrativ trebuie să se verifice existența unor cazuri temeinic justificate, iar suspendarea să fie de natură să prevină producerea unei pagube iminente. Cazul temeinic justificat, trebuie să aibă o asemenea consistență, încât să atragă intervenția de îndată a instanței pentru a minimiza efectele acestuia, și pentru a preveni producerea unor consecințe imposibil sau foarte dificil de remediat.

Totodată a menționat că, societatea CSIKI TRANS S.R.L. îndeplinește față de Municipiul Miercurea-Ciuc condițiile prevăzute de art. 36 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, acestei societăți îi sunt aplicabile prevederile referitoare la atribuirea directă a contractelor de concesiune servicii de către autoritate contractantă. De asemenea, întreaga activitate a Csiki Trans S.R.L va fi efectuată în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi sunt încredințate de către entitatea contractantă respectivă care o controlează sau de către alte persoane juridice controlate de respectiva entitate contractantă.

Csiki Trans S.R.L este autorizată conform Reg.Com de pe lângă Tribunalul Harghita, pentru a desfășura activitățile necesare în vederea administrării, exploatarei și întreținerii a

parcărilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea-Ciuc.

Referitor la nerespectarea prevederilor art. 65 din Legea nr. 448/2006, a arătat că, prin HCL nr. 375/2023 s-a modificat și completat Hotărârea Consiliului Local al Mun. Miercurea-Ciuc nr. 292/2023 privind aprobarea delegării gestiunii serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcarilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea-Ciuc, prin concesiune directă, astfel încât persoanele cu handicap au dreptul de a utiliza în mod gratuit toate parcarile din parcarile cu plată. Potrivit art. 31 din Regulamentul completat: "Parcarile și zonele de staționare cu plată de pe domeniul public sau privat al Mun. Miercurea-Ciuc pot fi utilizate gratuit de posesorii carurilor-legitimatiilor de handicap, eliberate în condițiile legii, în limita parcarilor existente. În această situație cardul-legitimatie se afișează la loc vizibil pe bordul autoturismului."

În privința criticilor aduse prevederilor de la art. 33 din regulament, a relevat că, acestea sunt în concordanță cu prevederile OUG nr. 195/2002, cât și date cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind prevăzute în regulament ca și măsuri necesare pentru evitarea oricărui pericol.

Referitor la criticile aduse art. 37 din regulament, vă învederăm că, este vorba de neachitarea tarifului, și nu a contravenției/amenzii, ori este de la sine înțeles că, dacă nu se achită tariful de parcare sau tariful majorat se va recurge la amendă.

Referitor la susținerile reclamantului cum că, prin modul de stabilire a posibilităților de plată a taxei de parcare, se determină o supra sau dublă taxare, a învederat că, HCL nr. 292/2023 se referă la administrarea, exploatarea și întreținerea parcarilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public și privat al Municipiului Miercurea-Ciuc și nu se află în nicio corelație cu stabilirea și plata unei suprataxe în sarcina proprietarilor mijloacelor de transport deținute.

Totodată a arătat că, niciun cetățean nu este obligat să achite abonament anual, sau să plătească pentru parcare, existând și locuri de parcare unde nu se percepe tarif de parcare, fiind marcate locurile/zonele unde se achită tarif de parcare, ori este evident că, unde nu se află un astfel de indicator, în acea zonă/parcare parcare este gratuită, fiecare cetățean acționând și aducând decizii după propria răspundere, iar nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii, ori prevederile regulamentului au fost aduse la cunoștință publică, conform art. 7 din Legea nr. 52/2003, privind transparența decizională în administrația publică, regăsindu-se și pe site-ul instituției noastre, www.miercureaciuc.ro/www.szereda.ro.

Mai mult decât atât, pentru un cetățean care este trecător în oraș, și evident că nu toată lumea cunoaște conținutul regulamentului, există amplasate indicatoarele cu toate informațiile necesare, așa cum se întâmplă și în celelalte orașe din țară.

În același timp tariful de parcare se poate achita prin intermediul telefoniei mobile, prin trimiterea unui SMS, prin tichet răzuibil, care se poate procura la casieria administratorului din str. Mihail Sadoveanu nr.35, precum și la sediul Primăriei municipiului Miercurea-Ciuc din str. Mihail Sadoveanu nr. 4, cât și online prin aplicația TPark și SzeredApp, ori în cazul în care se achită prin aceste aplicații, este de la sine de înțeles că, se percepe contravaloarea utilizării serviciilor către operatorul aplicației.

Totodată pentru a veni în sprijinul celor care nu dețin un telefon mobil, sau nu se pot deplasa la sediul firmei sau la sediul primăriei, tichetul răzuibil se poate procura la societățile comerciale partenere ale administratorului, și anume:

1. -SC Mobila Mico SA Str. Nagy Imre Nr.171
2. - SC Boszidia SRL Str. Băilor Nr.8
3. - SC RAroni SRL Str. Szecsny Nr.77
- A. -SC Grand Prix SRL Str. Kossuth Lajos Nr.46
5. - SC Volan Impex SRL Str. Szek Nr.U
6. - SC Bea Prest Consulting Str. Pauleni Ciuc Nr. 69
7. -SC Bunicuța Mea Piața

8. - SC E-Motion Str. Harghita Nr.U
9. - SC Azur Beke SRL Str. Kossuth Lajos Nr.37
10. -SC HHarghita Retail SRL 7 magazine
11. -SCElascom Str. Pietii
12. -SC Agrocom Napsugar Str. Frăției
13. -SC Ștrand Club Teatru Municipal CSiki Jatekszin M-Ciuc
14. -SC Csiki Trans SRL 2 casierii

Mai mult decât atât, marcajele rutiere și indicatoarele „P - PARCARE”, sunt însoțite de plăci adiționale „PARCARE CU PLATĂ - FIZETES PARKOLO” și panoul de informare referitor la tariful orar, orarul de funcționare și modul de achitare a tarifului, toate panourile informative fiind inscripționate în limbile română, maghiară și engleză.

În concluzie, față de susținerile reclamantului, cum că unele prevederi ale HCL 292/2023 încalcă legislația României și cea europeană, a arătat că legiuitorul a recunoscut autorităților administrative, prerogativul de apreciere a oportunității aprobării actelor administrative, iar adoptarea actelor administrative trebuie să se supună principiului legalității, prevăzut de art. 6 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ: "Principiul legalității - Autoritățile și instituțiile administrației publice, precum și personalul acestora au obligația de a acționa cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte."

Actul administrativ este, așadar, o manifestare de voință, făcută cu scopul de a produce efecte juridice, unilaterală, emisă în regim de putere publică, potrivit definiției din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (1) lit c) "act administrativ- actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice".

Conform art. 1 alin. (4) din Constituția României "Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale", iar în acord cu aceste prevederi constituționale, conform art. 240 alin. (2) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ "Aprecierea necesității și oportunitatea adoptării și emiterii actelor administrative aparține exclusiv autorităților deliberative, respectiv executive."

În ce privește controlul înfăptuit de instanțele judecătorești, regula este că acestea pot controla numai legalitatea actelor administrative, nu și oportunitatea lor, iar instanțele de judecată au apreciat că legalitatea unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele „condiții generale: actul este emis în conformitate cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament și cu toate actele normative cu forță juridică superioară: actul este emis de autoritatea competentă și în *limitele competenței sale*: și actul este emis în forma și prin procedura prevăzută de lege".

Totodată, criteriile de apreciere a oportunității ce ar trebui avute în vedere, sunt: momentul cel mai potrivit în care se adoptă un act administrativ, condițiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, specificitatea condițiilor de muncă dintr-o anumită zonă, valorile cutumiare existente, nevoile reale ale unei unități administrativ-teritoriale.

Prin urmare, Consiliul local al municipiului Miercurea-Ciuc a adoptat HCL nr. 292/2023, modificată și completată prin HCL nr. 375/2023 cu respectarea prevederilor legale, și apreciind oportună și legală adoptarea acestora.

În drept, a invocat prevederile art. 205, art. 35, art. 32. alin. (1), art. 193 din Codul de procedură civilă, prevederile OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, art. 1, art. 7, alin. (1), art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, prevederile art. 7 al Legii nr. 155/2010 a poliției locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, OUG nr. 195/2002 privind circulația

pe drumurile publice - REPUBLICATĂ, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În probațiune, Caietul de sarcini Anexă la Contractul de delegare nr. 1033/2023, precum și alte probe admise de lege în condițiile art. 254 alin. (2) pct. 2 din Cpc. (expertiză, proba cu martori etc. a căror necesitate va rezulta din dezbateri).

Conform art.223 și art.583 din Codul de procedură , a solicitat judecarea cauzei și în eventuala lipsă.

La data de 08 aprilie 2024, **Csiki Trans SRL**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Brașovului, nr. 3, reprezentat prin Demeny Attila, în calitate de director executiv, potrivit art. 61 alin. (3), art. 63 alin. (1), alin. (2) din Codul de procedură civilă, a depus în **cauză cerere de intervenție accesorie**, în sprijinul pârâtului Consiliul Local al municipiului Miercurea-Ciuc, prin care a solicitat admiterea în principiu, admiterea excepțiilor invocate și respingerea acțiunii formulată de către reclamant, ca netemeinică și nelegală.

În primul rând, în ceea ce privește admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție accesorie, a susținut că, are un interes propriu să intervină în prezenta cauză, având în vedere faptul că, societății Csiki Trans S.R.L. i-a fost atribuit direct contractul de concesiune servicii de către autoritatea contractantă în condițiile prevăzute de art. 36 alin. (1) din Legea nr. 100/2016.

Astfel, reiterând apărările formulate de pârât prin întâmpinarea depusă în cauză, și susținând că, Consiliul local al municipiului Miercurea-Ciuc a adoptat HCL nr. 292/2023, modificată și completată prin HCL nr. 375/2023 cu respectarea prevederilor legale, și apreciind oportună și legală adoptarea acestora, a solicitat admiterea cererii de intervenție accesorie și respingerea cererii de chemare în judecată formulată de, ca netemeinică și nelegală, și scutirea de la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, a invocat prevederile art. 61 alin. (3), art. 63 alin. (1), alin. (2), art. 64 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevederile OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, art. 1, art. 7, alin. (1), art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, prevederile art. 7 al Legii nr. 155/2010 a poliției locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

A solicitat , judecarea cauzei și în eventuala lipsă, conform art. 223, art. 583 din Codul de procedură civilă.

Prin răspunsul la întâmpinarea depusă de Consiliul Local Miercurea Ciuc, referitor la excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa interesului, reclamantul a solicitat respingerea precizând că în calitatea de cetățean al urbei are dreptul constituțional de a urmării și cere autorităților locale respectarea legalității și a drepturilor individuale și colective.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa îndeplinirii procedurii prealabile, a precizat că în cazul în care instanță consideră că pentru judecarea cauzei în privința HCL nr. 375/2023 nu este îndeplinită procedura prealabilă, renunță la această parte a cererii.

La solicitarea instanței, pentru termenul de judecată din data de 10 aprilie 2024, pârâtul a depus în copie toate actele care au stat la baza emiterilor HCL-urilor atacate (filele 89-143).

Prin răspunsul la cererea de intervenție accesorie depusă de Csiki Trans SRL, reclamantul a solicitat respingerea întrucât o consideră inadmisibilă, fiind făcută de o societate comercială privată care nu are interes legitim, ci are interes privat, particular.

Cererea de intervenție accesorie formulată de către societatea Csiki Trans S.R.L. a fost pusă în discuția părților la termenul de judecată din data de 05 iunie 2024 și admisă în principiu, având în vedere că aceasta prezintă un interes personal și direct în susținerea poziției procesuale a Consiliului Local al municipiului Miercurea Ciuc fiind vizat în mod direct de către hotărârile contestate în cauză fiind prestatorul serviciului câștigat prin achiziție directă.

Excepțiile invocate de către pârât prin întâmpinare, au fost puse în discuția părților și soluționate la termenul de judecată din data de 25 septembrie 2024.

Sub aspectul probatorului, a fost încuviințată pentru părți proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită anularea Regulamentului serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcărilor cu plată pe domeniul public sau privat al mun. Miercurea Ciuc (în continuare Regulament) aprobat prin Hotărârea nr.292/2023 a Consiliului Local al Municipiului Miercurea Ciuc modificată și completată prin Hotărârea nr.375/2023 a Consiliului Local al Municipiului Miercurea Ciuc.

Pârâta a invocat excepția lipsei procedurii prealabile cu privire la HCL nr.375/2023 a Consiliului Local al Municipiului Miercurea Ciuc, iar urmare a invocării acestei excepții, reclamantul a declarat că renunță la judecata cu privire la această hotărâre. Însă, fiind în prezența unui act de modificare și completare a actului inițial (HCL nr.292/2023) în privința căruia a fost îndeplinită procedura prealabilă, instanța nu poate analiza legalitatea acestui act decât astfel cum a fost modificat și completat.

Reclamantul susține că prin prevederile art.12 lit. b și art.13, art.34 și art.37 alin.2 din Regulament sunt nelegale întrucât încalcă prevederile art.15 alin.2 din O.G. nr.2/2001; că prin tabelele cu locurile de parcare prezentate în Regulament nu se respectă prevederile art.65 din Legea nr.448/2006, nefiind asigurate pentru persoanele cu handicap cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare; că prin art.42 din Regulament se încearcă ascunderea unei prevederi nelegale înscrise în art.13 și art.34; că prevederile art.34 alin.1, care prevăd achitarea unui tarif majorat, stabilesc o suprataxare care este egală cu sancționarea unei contravenții și nu este posibilă dubla sancționare; că este nelegală stabilirea prin Regulament, pentru locatari, doar a posibilității achiziționării unui abonament ce nu poate fi decât anual și care nu este transmisibil; lipsa automatelor de plată a taxei de parcare.

Cu privire la art.12 lit. b (Administratorul desfășoară activitatea de constatare a neplății parcărilor, respectiv a parcării neregulamentare) și art.13 (personalul Administratorului va examina modul de parcare (...), va examina modul de ocupare (...) și-dacă este cazul-va constatat abaterile de la regulamentul din Regulament, instanța reține că acestea sunt nelegale întrucât permit unei societăți private, care nu este autoritate publică în sensul art.2 alin.1 lit. b din Legea nr.554/2004, să exercite atribuții privind controlul și constatarea contravențiilor prevăzute în Regulament, angajaților acestei societăți fiindu-le atribuită calitatea de agent constator.

Or, agentul constator exercită forța publică a statului în scopul reprimării unor fapte antisociale, motiv pentru care, conform art.15 alin.2 din O.G. nr.2/2001, *„Pot fi agenți constatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale”*. Nu pot avea calitatea de agent constator decât persoanele enumerate exhaustiv în aceste text de lege și alte persoane prevăzute în legi speciale, ceea ce nu este cazul în speța de față.

Dispozițiile art.34 alin.1, art.37 alin.1 și art.9 (care se referă tot la posibilitatea personalului administratorului de a constata săvârșirea contravențiilor, de a încheia note de constatare și de a lua măsuri necesare, inclusiv aplicarea de tarife majorate) din Regulamentul anexă la HCL nr.375/2023 sunt nelegale pentru considerentele expuse anterior.

În ceea ce privește neasigurarea pentru persoanele cu handicap, prin prevederile Regulamentului, a cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare, instanța reține că acest aspect nu poate fi invocat de către reclamant atât timp cât nu a dovedit un interes personal în această privință. Reclamantul poate invoca doar nelegalitățile care îl vizează în mod direct, iar nu aspecte care privesc alte persoane. Potrivit art.2 alin.1 lit. a din Legea nr.554/2004 este persoană vătămată *„orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de*

o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri". Or, sub acest aspect privind locurile de parcare pentru persoanele cu handicap, reclamantul nu este o persoană vătămată pentru că nu a dovedit dreptul sau interesul legitim ce i-a fost nesocotit. Pentru aceleași considerente, reclamantul nu este persoană vătămată în ce privește prevederile art.30 din Regulament referitoare la autovehiculele exceptate de la plata parcarii.

Referitor la susținerea în sensul că prevederile art.34 alin.1 din Regulament, care prevăd achitarea unui tarif majorat, stabilesc de fapt o suprataxare, care este egală cu sancționarea unei contravenții, și nu este posibilă dubla sancționare, instanța reține că nu este întemeiată întrucât posibilitatea achitării unui tarif majorat înainte de a se reține contravenția este prevăzută în favoarea utilizatorului, dând acestuia ocazia să evite reținerea contravenției prin achitarea tarifului majorat. Nu este o dublă sancționare întrucât, dacă utilizatorul achită tariful majorat, nu va mai fi reținută contravenția constând în neachitarea tichetului de parcare. Însă, această prevedere este nelegală pentru alt motiv, astfel cum s-a reținut în cele ce preced, și anume pentru atribuirea calității de agenți constatați angajaților unei societăți private.

Pentru aceleași considerente, instanța va reține nelegalitatea art.37 alin.2 din Regulament conform căruia „Procesul verbal de contravenție va fi întocmit de către Poliția Locală a Municipiului Miercurea Ciuc în baza notei de constatare întocmite de către personalul Administratorului”.

Referitor la prevederile art.28 lit. e din Regulament, reclamantul susține că ar fi nelegale pentru faptul că abonamentul de parcare tip locatar este prevăzut doar cu valabilitatea de 1 an calendaristic, fără să fie transmisibil sau cu decontarea perioadei cât utilizatorul nu mai este locatar. Instanța reține că această prevedere nu afectează drepturile reclamantului, acesta fiind liber să aleagă orice altă variantă de abonament de parcare, în funcție de situația concretă în care se găsește la un moment dat. Eliberarea mai multor abonamente de parcare tip locatar pentru aceeași adresă de domiciliu ar fi dificil de susținut din cauza numărului limitat de locuri de parcare, echitabil fiind ca pentru fiecare adresă de domiciliu să fie eliberat un singur abonament de acest tip.

Situațiile ipotetice invocate de reclamant cu privire la durata de valabilitate a tichetului de parcare nu vor fi analizate de instanță întrucât trebuie să existe o vătămare din partea unei autorități, or aceasta nu există în cazul situațiilor ipotetice la care se referă reclamantul în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

Reclamantul susține că ar trebuie să existe mai multe modalități de achitare a tichetului de parcare, în afară de achiziționarea prin intermediul telefoniei mobile. Însă, instanța reține că prin prevederile art.27 sunt reglementate astfel de modalități, respectiv achiziționarea virtuală a tichetului, achiziționarea tichetului de parcare răzuibil de la casieria administratorului sau de la casieriile societăților partenere ale acestuia. Neconfirmarea plății prin SMS nu poate avea decât sensul neprimirii plății, astfel că nu se poate considera că parcare a fost achitată. În aceste condiții, nemulțumirile reclamantului cu privire la acest aspect sunt lipsite de temei.

Diversele probleme care pot apărea cu ocazia achiziționării prin SMS a tichetului de parcare se impune a fi gestionate de fiecare utilizator în parte, în funcție de împrejurările concrete. Astfel de incidente concrete nu pot fi reglementate exhaustiv în cuprinsul actului emis de autoritatea publică, tocmai din cauza diversității lor, urmând ca ele să fie rezolvate în baza dispozițiilor generale prevăzute de actul administrativ respectiv.

Prevederea art.38 alin.2 din Regulament, referitoare la „oprirea și staționarea pe locurile nemarcate pentru parcare (...) constituie contravenție”, este nelegală. Potrivit art.144 alin.1 din H.G. nr.1391/2006 „Administratorul drumului public este obligat să delimiteze și să semnalizeze corespunzător sectoarele de drum public unde este interzisă oprirea sau staționarea vehiculelor”. Or, în cauză, în lipsa unei reglementări a unor astfel de delimitări și semnalizări, nu poate fi prevăzută această contravenție.

Având în vedere aceste considerente, instanța va admite în parte acțiunea reclamantului, astfel cum rezultă din minută.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MIERCUREA CIUC, cu sediul în mun. Miercurea Ciuc, Piața Cetății nr.1, jud. Harghita.

Anulează art.9, art.12 lit. b, art.13, art.34 alin.1, art.37, art.38 alin.2 din Anexa nr.1 la HCL nr.375/2023 de modificare și completare a HCL nr.292/2023 adoptate de pârât.

Respinge în rest pretențiile reclamantului.

Cu drept de recurs în 15 de zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Harghita sub sancțiunea nulității.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, la 23.10.2024.

Președinte,

Grefier de ședință,

Pentru conformitate

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2025:005.000014

Dosar nr. 20/96/2024

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA Nr. 14/R

Ședința publică din 15 ianuarie 2025

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol se află judecarea recursurilor formulate de către reclamantul și de pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MIERCUREA CIUC**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Cetății, nr.1, jud. Harghita, împotriva Sentinței nr. 1191/23.10.2024 pronunțate de Tribunalul Harghita în dosarul nr. 20/96/2024.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la prima strigare a cauzei, se constată lipsa părților din proces, respectiv: recurentul-reclamant, recurentul-pârât Consiliul Local al municipiului Miercurea Ciuc și intimata-intervenientă Csiki Trans SRL.

Având în vedere dispozițiile art. 119 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin HCSM nr. 3243/2022, conform căroră „În cazul în care niciuna dintre părți nu se prezintă la strigarea cauzei, dosarul poate fi lăsat la sfârșitul intervalului orar alocat pentru grupul de cauze din care face parte cauza respectivă când, după o nouă strigare, în ordinea listei, se va proceda conform dispozițiilor procedurale”, instanța dispune lăsarea cauzei la a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare a cauzei, se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează următoarele:

- procedura de citare este legal îndeplinită;
- prin cererea de recurs s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă (filele 2-7 dosar);
- s-a depus la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei fiecare recurent (filele 8, 41 dosar), potrivit rezoluției completului investit cu soluționarea dosarului, conform repartizării aleatorii (fila 18 dosar);
- recurentul-reclamant a depus întâmpinare la data de 11 decembrie 2024 (filele 43-45 dosar), având atașată o planșă fotografică (fila 46 dosar);
- recurentul-pârât Consiliul Local al municipiului Miercurea Ciuc a transmis întâmpinare prin email, la data de 17 decembrie 2024 (filele 56-62 dosar); la aceeași dată a transmis întâmpinare și intimata-intervenientă Csiki Trans SRL, prin email (filele 49-54 dosar), apoi la 20 decembrie 2024 prin poștă (filele 69-74 dosar);
- intimata-intervenientă Csiki Trans SRL a depus răspuns la întâmpinarea formulată de, prin email la data de 20 decembrie 2024 (filele 77-79 dosar), apoi prin poștă la data de 24 decembrie 2024 (filele 83-85 dosar);
- recurentul-pârât Consiliul Local al municipiului Miercurea Ciuc a transmis răspuns la întâmpinarea formulată, prin email la data de 20 decembrie 2024 (filele 81-82 dosar), apoi prin poștă la 24 decembrie 2024 (filele 87-93 dosar);

- recurentul-reclamant a depus răspuns la întâmpinările intimațiilor la data de 8 ianuarie 2025 (filele 97-100 dosar).

Instanța, verificându-și din oficiu competența, potrivit dispozițiilor art. 131 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă general, material și teritorial în soluționarea prezentei cauze, reținând că în cauză au fost formulate două recursuri împotriva unei hotărâri pronunțate de Tribunalul Harghita.

Instanța constată că ambele recursuri au fost formulate în termen, fiind motivate și timbrate corespunzător.

De asemenea, instanța constată că prin întâmpinare s-a invocat faptul că recursul formulat de reclamantul ar fi nul, în considerarea faptului că ar fi invocate motive noi de nelegalitate ale actului administrativ atacat.

Curtea reține că memoriul de recurs are caracter unitar, sancțiunea nulității acestuia ar trebui să vizeze integral actul de procedură formulat și depus la dosar. Aspectele invocate de către partea adversă, respectiv invocarea unor noi cauze de nulitate, pot fi avute în vedere de către instanța de recurs la momentul soluționării acestuia, în limitele în care poate fi sesizată prin cale extraordinară de atac. Recursul fiind motivat și având critici de nelegalitate în raport de cererea de chemare în judecată astfel cum a fost soluționată de către instanța de fond, nu se impune anularea acestuia.

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța reține cauza în pronunțare, pronunțarea urmând a avea loc în cursul zilei de astăzi, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin Sentința nr. 1191/23.10.2024, pronunțată de Tribunalul Harghita – Secția civilă în dosarul nr. 20/96/2024, instanța a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantul, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Municipiului Miercurea Ciuc; a anulat art. 9, art. 12 lit. b, art. 13, art. 34 alin. 1, art. 37, art. 38 alin. 2 din Anexa nr. 1 la HCL nr. 375/2023 de modificare și completare a HCL nr. 292/2023 adoptate de pârât; a respins în rest pretențiile reclamantului.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs, în termenul legal, atât reclamantul cât și pârâțul.

Prin recursul formulat, reclamantul a solicitat anularea sentinței nr. 1191/23.10.2024 și rejudecarea cauzei de instanța de fond sau de Curtea de Apel și suportarea de către intimată a cheltuielilor de judecată făcute la fond și în recurs; iar în subsidiar, dacă instanța nu consideră necesară anularea întregului Regulament, anularea tuturor prevederilor din acesta pe care le consideră nelegale și care încă nu au fost anulate de instanța de fond, pe care urmează a le preciza.

În motivarea recursului, recurentul reclamant a considerat că hotărârea este netemeinică și superficială în anumite puncte.

În preambul, recurentul reclamant a precizat că acțiunea a fost începută împotriva HCL Miercurea Ciuc nr. 292/2023, prin plângerea prealabilă, înainte de emiterea HCL nr. 375/2023 care arc ca obiect completarea HCL Miercurea Ciuc nr. 292/2023 și de care a aflat după depunerea acțiunii, din întâmpinarea depusă de pârât.

S-a creat o confuzie referitor la faptul că ar fi renunțat la judecata petitului privind HCL Miercurea Ciuc nr. 375/2023; or, a achitat taxa judiciară de timbru aferentă cererii de anulare a HCL 375/2023.

Recurentul a considerat că cererile de anulare a unor prevederi care nu au fost precizate concret în acțiune nu sunt cereri noi, deoarece a cerut anularea în întregime a Regulamentului, în acțiunea de fond precizând acele prevederi nelegale care pot determina anularea celor două HCL Miercurea Ciuc.

Cu referire la susținerea că hotărârea este eliptică în anularea unor prevederi, recurentul reclamant a arătat că în lipsa anulării întregului regulament se impune anularea și a altor prevederi nelegale. În acest sens, a redat conținutul art. 7 lit. h) și lit. t) din regulament, considerând că art. 7 lit. h) este în contradicție cu hotărârea instanței de judecată recurată și trebuie anulată.

De asemenea, a citat conținutul art. 11 lit. a) din regulament, subliniind că atribuția de stabilire și dezvoltare a serviciului parcarilor cu plată revine Consiliului Local, nu unei societăți private.

Față de dispoziția de la art. 14 lit. j) din regulament, recurentul a evidențiat că, deși a fost anulat alin. 1 al art. 34, au rămas alin. 2 și alin. 3 ale aceluiași articol dau drepturi reprezentanților Administratorului (societate privată) să întocmească Nota de constatare. Astfel, sunt nelegale atât din punctul de vedere al Notei de constatare, cât și al faptului că o societate privată face înregistrări foto și video.

Totodată, reclamantul a precizat că au fost anulate prevederile art. 34 alin. 1, însă motivarea anulării trebuie să constea în faptul că suprataxa este constituită în afara legii, încălcându-se prevederile art. 5 din OG nr. 2/2001, care prevede sancțiunile contravenționale principale. Mai mult, lipsește dreptul la apărare împotriva acestei sancțiuni iar orice sancțiune trebuie să aibă cale de atac.

Relativ la susținerea că unele cereri sau probleme din acțiune nu au fost luate în dezbateri, fiind respinse global, fără ca instanța să se pronunțe asupra fiecăreia, recurentul reclamant a apreciat că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra legalității „tarifului majorat”, stabilit prin art. 36 din regulament.

Deopotrivă, a subliniat referitor la prevederile art. 2 alin. 3 din OG nr. 43/1997 că parcarile (mai puțin cele special amenajate) fac parte din rețeaua de drumuri, utilizarea lor supunându-se prevederilor Codului rutier și Regulamentului de aplicare al acestuia.

În egală măsură, asupra problemelor sesizate la pct. 10 din cap. 1 al acțiunii, instanța de fond s-a pronunțat concret doar vag asupra câtorva puncte, celelalte fiind respinse în bloc, pe motiv că situațiile invocate sunt ipotetice.

Recurentul a considerat această afirmație lipsită de temei, întrucât este vorba despre supra sau dubla taxare a utilizatorilor de parcare, iar toate aceste situații se pot reglementa în cadrul regulamentului, este necesară doar voință. Recurentul a arătat că un act normativ nu se bazează pe fapte întâmplătoare prin care s-a produs o vătămare, ci pe cerințe care să reglementeze orice situație ipotetică în domeniu; că trebuie să cuprindă și să prevadă măsuri care să prevină asemenea vătămări; că potrivit legislației în vigoare nu trebuie să dovedească o vătămare ci un interes atunci când atacă un asemenea act și că toate situațiile ipotetice i s-au întâmplat lui sau familiei.

De asemenea, instanța de fond nu s-a pronunțat în ceea ce privește legalitatea copierii actelor necesare eliberării anumitor tipuri de abonamente conform art. 28 din regulament și stocării copiilor de pe: cărți de identitate, legitimații, contracte de închiriere, certificate de înmatriculare ale autovehiculului etc. de către o societate privată, ținând cont că cvasiunanimitatea familiilor (locuitorilor) au mașini.

În final, a arătat că se consideră că cele două HCL sunt în conformitate cu o Hotărâre AGA a unui SRL.

Referitor la unele probleme reținute în considerente, reclamantul a arătat, în ceea ce privește considerentele de la pagina 10 paragraful 2, că modul de rezolvare a celor două probleme prezentate, privind SMS-urile și tichetele de parcare, poate fi cuprinsă în

Regulament, nu lăsate la „înțelegerea” oricărui agent constatat, chiar dacă este poliția locală sau angajat al primăriei.

Deopotrivă, referitor la considerentele din antepenultimul paragraf de la pagina 9, recurentul reclamant a considerat că instanța se contrazice singură. A precizat că instanța de fond ori este cinică, ori nu cunoaște că singurul abonament pentru zona „0”, în afara celui de locatar este abonamentul tot anual care costă dublu, 500 lei, suma considerabilă pentru un pensionar.

În plus, dacă nu este voie mai mult de un abonament pentru o locuință, noul locatar nu va avea voie la abonament de locatar în anul când cumpără locuința deoarece este în funcție abonamentul fostului locatar. În acest caz este nevoit să facă abonament anual de 500 de lei, firma încasând pentru un loc de parcare/an 750 de lei. Sau va avea voie la abonament tip locatar și atunci se face o dublă plată pentru un singur loc de parcare, adică 500 lei.

Referitor la considerentele din ultimul paragraf, recurentul reclamant a evidențiat că achiziționarea virtuală a tichetului se face tot cu ajutorul telefonului, astfel că nu este o „altă modalitate” în afara telefoniei mobile.

În egală măsură, modalitatea achiziționării tichetului de parcare răzuibil de la casieria administratorului sau de la casieriile societăților partenere ale acestuia, indicată de instanța de judecată, raportat la prevederile art. 7 lit. e și ale art. 17 din Regulament referitoare la acceptarea parcurii fără plată timp de cel mult 5 minute, este irealizabilă. Pentru a procura un asemenea tichet este nevoie de cel puțin 15-20 de minute. Acest lucru este posibil atunci când se cunoaște locația de unde se procură tichetul dar despre aceasta nu ai de unde să te informezi, deoarece nu este afișată nicăieri.

Cu privire la aprecierea instanței că neconfirmarea plății prin SMS nu poate avea decât sensul neprimirii plății, recurentul a arătat că trebuie să existe și o altă metodă de plată în 5 minute sau trebuie eliminată această prevedere.

În continuare, reclamantul a invocat faptul că, deși Consiliul Local Miercurea Ciuc a căzut în pretenții, instanța de fond nu i-a acordat cheltuielile de judecată, solicitând achitarea cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei la fond, precum și a celor în recurs.

În concluzie, recurentul a arătat că unele prevederi ale Regulamentului serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcarilor cu plată pe domeniul public sau privat al municipiului Miercurea Ciuc din HCL Miercurea Ciuc nr. 292/2023, în afara celor anulate de instanța de fond, sunt nelegale întrucât: încalcă principii precum libera circulație, liberul acces la proprietate, egalitate în drepturi prin imposibilitatea de plată a parcurii prin abonament pentru o perioadă mai scurtă de un an și mai mare de o oră prin alte metode în zona „0”; unde locuiesc două familii în același apartament, au dreptul la un singur abonament de locatar, creându-se cetățeni de mână a doua; încasarea de către firmă de foloase necuvenite prin obligarea locatarilor la plata unui abonament pentru un an, chiar dacă nu locuiesc întregul an acolo, la plata parcurii în altă parte, când nu găsesc loc de parcare destinat domiciliului; la plata unui abonament de 500 lei pentru al doilea locatar al apartamentului, abonamente anuale pentru mașinile noi în zona „0” etc.

De asemenea, a arătat că prevederile regulamentului sunt discriminatorii, discriminând cetățenii în funcție de zona în care locuiesc prin lipsa abonamentelor lunare, trimestriale și semestriale pentru zona „0”; nu sunt asigurate mijloace de plată pentru persoane care nu au telefon și sunt în trecere prin localitate sau nu se pricep să folosească aplicațiile.

Recurentul a învederat că regulamentul nu respectă principiul care prevede că orice act legislativ trebuie să fie în interesul cetățenilor și să nu acționeze defavorabil asupra activității și conviețuirii acestora.

Pentru motivele prezentate, a solicitat anularea sentinței atacate.

În drept, recurentul și-a întemeiat cererea pe prevederile, Codului de procedură civilă, Legii nr. 554/2004 și jurisprudența existentă în acest sens la nivelul Tribunalului Harghita și a Curții de Apel Târgu-Mureș.

În probațiune, a anexat documentul de plată a taxei judiciare de timbru în valoare de 100 lei (fila 8).

Prin recursul formulat de pârâtul Consiliul Local al municipiului Miercurea-Ciuc, acesta a solicitat admiterea recursului și, pe cale de consecință, în temeiul art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, casarea în parte a sentinței recurate, iar rejudecând cauza să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată, ca netemeinică și nelegală și menținerea în totalitate a HCL nr. 292/2023 și HCL nr. 375/2023, precum și scutirea de la plata cheltuielilor de judecată.

În dezvoltarea motivelor de nelegalitate, recurentul pârât a invocat, în primul rând, că instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 15 alin. 2 din OG nr. 2/2001, neputând fi înșușit raționamentul referitor la calitatea de agent constatat, deoarece administratorul nu are calitate de agent constatat, nu constată contravenții și nu sancționează ci, așa cum este prevăzut în art. 42 din regulament, această calitate o au polițiștii locali. Administratorul doar efectuează controlul privind respectarea regulamentului, iar după caz, afișează un înscris/înștiințare pe parbrizul autoturismului, act care nu are valoarea unui proces-verbal de constatare și sancționare și informează Poliția locală, care va constata contravenția și va întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor după identificarea utilizatorului autovehiculului care a ocupat locurile din parcările cu plată fără plata tarifelor de parcare, conform art. 39 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 și art. 7 lit. h și lit. k din Legea nr. 155/2010.

Pe de altă parte, a precizat că persoane împuternicite de primar nu pot fi decât funcționari aflați în subordine și alte persoane prevăzute de legi speciale, iar nu o societate comercială ori angajații acesteia, în acest sens fiind aprobat Regulamentul cu dispunerea în mod expres a sarcinii constatării și sancționării către Poliția locală a municipiului Miercurea-Ciuc și nu către societatea Csiki Trans SRL.

Astfel, recurentul pârât a arătat că dispozițiile art. 12 lit. b) trebuie interpretate în corelare cu prevederile art. 13, respectiv art. 36, art. 37 și art. 42 din Regulament, prin urmare personalul administratorului parcarilor cu plată nu poate fi considerat sub niciun aspect agent constatat, neavând atribuții de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale, conform dispozițiilor art. 15 alin. 1 din OG nr. 2/2001.

În același sens, recurentul pârât a menționat că potrivit dispozițiilor art. 37 alin. 1 din Regulament constituie contravenție neplata tarifului majorat prevăzut la art. 36 alin. 2, iar potrivit art. 37 alin. 2 procesul-verbal de contravenție se întocmește de către Poliția locală, nota transmisă poliției locale de către administratorul parcării fiind strict în scop informativ, iar constatarea contravenției, identificarea contravenientului și aplicarea sancțiunii contravenționale se face de către polițiștii locali din cadrul Poliției Locale a municipiului Miercurea-Ciuc.

Orice altă interpretare a dispozițiilor Regulamentului ar goli de conținut dispozițiile art. 3 lit. i) coroborate cu cele ale art. 11 lit. c) din OG nr. 71/2002, mai ales în condițiile în care prin dispozițiile art. XVII alin. 8 al Legii nr. 296/2023 s-a redus cu 10% numărul posturilor corespunzător fiecărei unități administrativ-teritoriale, iar prin dispozițiile art. VII alin. 1 al OUG nr. 115/2023 s-a suspendat ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante, cu excepția posturilor unice. În aceste condiții este imposibil ca municipiul Miercurea-Ciuc să gestioneze în mod direct parcările publice cu plată, potrivit prevederilor art. 11 alin. 2 lit. a și lit. b din OG nr. 71/2002.

În al doilea rând, recurentul pârât a evidențiat că potrivit art. 144 alin. 1 din HG nr. 1391/2006, administratorul drumului este obligat să delimiteze și să semnalizeze

corespunzător sectoarele de drum public unde este interzisă oprirea sau staționarea vehiculelor, iar în cauză există astfel de delimitări și semnalizări, conform art. 83 alin. 4 din HG nr. 1391/2006. A invocat și prevederile art. 2, art. 8, art. 16, art. 19 și art. 20 din Regulament și a arătat că prin prevederile art. 38 din Regulament s-a instituit tocmai sancționarea parcării pe locurile nemarcate ca parcări, respectiv pe locurile cu marcaje de interdicție.

În drept, recurentul pârât s-a prevalat de dispozițiile art. 483 și următoarele, art. 488 alin. 1 pct. 8, art. 496 alin. 2 din Codul de procedură civilă, OUG nr. 57/2019 art. 7 al Legii nr. 155/2010, OG nr. 71/2002, OUG nr. 195/2002.

Prin întâmpinarea față de recursul formulat de pârâtul Consiliul Local al municipiului Miercurea-Ciuc, intimatul reclamant a solicitat respingerea recursului, ca nefondat și menținerea sentinței recurate, ca temeinică și legală, precum și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 453 Cod procedură civilă.

Față de criticile din cererea de recurs, intimatul reclamant a arătat, în esență, că nu contestă drepturile Poliției Locale prevăzute prin lege, nici cele înscrise în acțiunea de recurs, ci aplicarea de către Poliția Locală a unei amenzi bazată pe constatarea unei firme private, respectiv pe Nota de constatare întocmită de reprezentantul Administratorului parcării, Administratorul fiind firmă privată. Constatarea contravenției trebuie să aparțină organelor prevăzute prin lege, respectiv cele prevăzute la art. 15 alin. 2 din OG nr. 2/2001.

Deopotrivă, având în vedere susținerile recurentului pârât de la paginile 2 și 3, reclamantul a precizat că din prevederile Regulamentului aprobat prin HCL Miercurea Ciuc nr. 292/2023 și completat prin HCL Miercurea Ciuc nr. 375/2023, la art. 7 lit. h, art. 9, art. 12 lit. b, art. 13, art. 14 lit. j, art. 34 alin. 1, art. 37 alin. 2 și art. 42 rezultă fără echivoc că personalul administratorului este cel care constată contravenția, transformând Politia locală într-un organ de „scriptolog” al procesului verbal. Ori constatarea unei contravenții trebuie făcută la fața locului de organele prevăzute la art. 15 alin. 2 din OG nr. 2/2001. Mai mult, prevederile art. 37 din Regulament sunt nelegale deoarece neplata unei contravenții cum este „Tariful majorat” nu poate să se constituie în altă contravenție.

A mai arătat că tariful majorat este o sancțiune aplicată pentru o contravenție și anume pentru folosirea unui loc de parcare cu plată, fără achitarea tarifului de parcare. În acest context, ceea ce afirmă recurentul în paragraful 2 de la pagina 4 reprezintă constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii de „tarif majorat” de către personalul firmei private. De altfel, se confirmă faptul că inclusiv sancțiunea prevăzută la art. 37 din Regulament este aplicată de Poliția locală pe baza Notei de constatare a personalului Administratorului.

În plus, intimatul a precizat că „Tariful majorat” este o găselniță în afara legii, deoarece la art. 5 alin. 1 din OG nr. 2/2001 se prevăd doar trei sancțiuni, din care a treia nu se poate stabili decât prin lege, pentru cazul de față putându-se aplica doar primele două: avertismentul și amenda contravențională.

Reclamantul intimat a mai subliniat că nu contestă dreptul Consiliului Local de încredințare a exploatari parcărilor unor societăți private, însă unei firme private nu i se poate încredința constatarea unei contravenții și plata unei amenzi mascate.

În ce privește afirmația din penultimul paragraf de la pagina 5, reclamantul a apreciat că reprezentanții pârâtului-recurent nu cunosc legislația rutieră în vigoare, nefăcând deosebire între oprire, staționare și parcare.

În final, reclamantul intimat a considerat că obligarea utilizatorilor parcărilor de a cunoaște regulamentul este o aberație. Un excursionist cu mașina nu trebuie să cunoască regulamentele de parcare a tuturor localităților prin care trece, administratorii acestora având obligația să afișeze în parcări, la dispoziția utilizatorilor, minimul necesar de informații.

În probațiune, reclamantul intimat a anexat o planșă foto (fila 46).

Prin întâmpinarea față de cererea de recurs formulat de reclamantul, intimata intervenientă accesorie CSIKI -TRANS SRL, în temeiul prevederilor art. 205 din Codul de procedură civilă, a solicitat, pe cale de excepție, admiterea excepției nulității recursului cu consecința anulării recursului, iar pe fond, respingerea recursului ca nefondat, admiterea recursului promovat de către pârât cu consecința casării în parte a sentinței recurate, iar rejudecând cauza să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată, ca netemeinică și nelegală, și menținerea în totalitate a HCL nr. 292/2023 și HCL nr. 375/2023, precum și scutirea de la plata cheltuielilor de judecată.

În apărare, intimata intervenientă a arătat în primul rând, referitor la noile cereri de anulare a altor prevederi din regulament, formulate în recurs de recurentul-reclamant, că judecarea recursului are în vedere exclusiv aspectele de nelegalitate ale sentinței recurate, invocarea unor noi motive, nepropuse în fond, nefiind permisă. În speță, întrucât motivele de recurs invocate nu au fost supuse dezbaterei și unei dezlegări proprii a instanței de fond, se impune a fi respins recursul ca nul. Intimata intervenientă a invocat prevederile art. 494 raportat la art. 478 alin. 3 Cod procedură civilă și art. 489 alin. 2 raportat la art. 488 pct. 1-8 Cod procedură civilă și a solicitat respingerea recursului ca fiind nul, în ceea ce privește noile cereri de anulare a unor prevederi din regulament.

În al doilea rând, intimata intervenientă a arătat, în esență, că susține recursul formulat de Consiliul Local al municipiului Miercurea Ciuc, în ceea ce privește soluția de admitere în parte a acțiunii și de anulare a unor prevederi din Anexa nr. 1 la HCL nr. 375/2023 de modificare a HCL nr. 292/2023, instanța de fond apreciind greșit în acest sens.

În drept, intimata intervenientă s-a prevalat de prevederile art. 205, art. 488 din Codul de procedură civilă, OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, art. 7 al Legii nr. 155/2010, OG nr. 71/2002, OUG nr. 195/2002.

Prin întâmpinarea față de recursul promovat de reclamantul, intimatul pârât Consiliul Local al municipiului Miercurea-Ciuc a solicitat, pe cale de excepție, admiterea excepției nulității recursului și respingerea recursului ca nul; respingerea recursului ca netemeinic și nelegal și admiterea recursului depus de pârât. În susținerea întâmpinării, în esență, au fost prezentate aceleași argumente expuse și în întâmpinarea intimatei interveniente CSIKI-TRANS SRL.

La termenul de judecată din 15 ianuarie 2025 Curtea a pus în discuție și a soluționat excepția nulității recursului declarat de reclamantul.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor normative incidente, Curtea reține următoarele:

În prealabil, în ceea ce privește solicitarea recurentului reclamant de anulare a întregului Regulament sau, în subsidiar, de anulare și a altor prevederi decât cele analizate de prima instanță, Curtea subliniază, în acord cu intimații, că prin cererea de recurs nu pot fi formulate noi pretenții, suplimentar față de cele deduse judecării prin cererea de chemare în judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 483 alin. 3 Cod procedură civilă, prin recurs se urmărește examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile, iar motivele de recurs invocate trebuie să se încadreze în motivele de casare limitativ prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 1-8.

Or, nu se încadrează în aceste limite invocarea unor noi motive de nelegalitate, altele decât cele deduse judecării în fața instanței de fond, deci care să fi format obiectul dezlegării prin hotărârea atacată. Sub acest aspect Curtea are în vedere și dispozițiile art. 478 alin. 3 Cod procedură civilă, aplicabile în recurs potrivit normei de trimitere cuprinse la art. 494 din același Cod, dispoziții conform cărora în calea de atac „nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot formula pretenții noi”.

Nu pot fi primite apărărilor recurentului reclamant în sensul că nu este vorba despre cereri noi, atâta timp cât a solicitat și în fața primei instanțe anularea în întregime a Regulamentului.

Chiar dacă prin petitele acțiunii s-a solicitat anularea Regulamentului serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcărilor cu plată pe domeniul public sau privat al municipiului Miercurea Ciuc, aprobat prin HCL nr. 292/2023, completat de HCL nr. 375/2023, în motivarea în fapt și în drept a cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat punctual dispozițiile din regulament pe care le consideră vătămătoare.

Din dispozițiile art. 1 alin. 1, art. 2 alin. 1 lit. a) și art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, rezultă că legiuitorul român a reglementat un contencios administrativ subiectiv, declanșat la cererea unei persoane vătămate printr-un act administrativ și întemeiat pe invocarea unui interes legitim privat, fiind expres și limitativ prevăzute persoanele care pot formula acțiuni în contencios obiectiv, respectiv situațiile și condițiile în care poate fi invocată încălcarea unui interes legitim public.

Astfel, în cazul unui act administrativ cu caracter normativ, care cuprinde mai multe dispoziții, reclamantul este obligat să precizeze dispozițiile a căror anulare o solicită și să justifice vătămarea cu privire la fiecare dintre acestea.

În consecință, motivele din recursul reclamantului, care vizează anularea altor dispoziții din regulament decât cele expres indicate în fața instanței de fond, reprezintă cereri noi formulate direct în recurs și care nu vor fi analizate, fiind inadmisibile.

Analiza instanței de recurs, în ceea ce privește calea de atac exercitată de reclamantul, se va limita așadar la criticile referitoare la dispozițiile a căror anulare a fost respinsă de instanța de fond.

Instanța de fond a admis în parte acțiunea și a anulat dispozițiile art. 9, art. 12 lit. b, art. 13, art. 34 alin. 1, art. 37 și art. 38 alin. 2 din Anexa nr. 1 la HCL nr. 375/2023, de modificare și completare a HCL nr. 292/2023; a respins în rest pretențiile reclamantului, cu referire la neasigurarea pentru persoanele cu handicap a cel puțin 4% din totalul locurilor de parcare; la durata de valabilitate a tichetului de parcare; la cererea de anulare a art. 30, a art. 28 lit. e), a art. 27 din Regulament.

Regulamentul serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcărilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea Ciuc, aprobat prin Hotărârea Consiliului local Miercurea Ciuc nr. 292/2023 și modificat prin HCL nr. 375/2023, este un act administrativ în sensul dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 554/2004, cu caracter normativ, adoptat de o autoritate publică locală în vederea organizării executării legii.

Potrivit dispozițiilor art. 129 alin. 2 lit. c) și d) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Consiliul local exercită atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului, respectiv privind gestionarea serviciilor de interes local, sens în care, conform alin. 6 lit. a), „hotărăște darea în administrare, concesionarea, închirierea sau darea în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii”, iar conform alin. 7, asigură cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind, între altele, dezvoltarea urbană și serviciile comunitare de utilități publice de interes local.

De asemenea, art. 5 pct. 2 lit. j) din OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local (act normativ indicat, de asemenea, în preambulul hotărârilor Consiliului local atacate), prevede că principalele activități edilitar-gospodărești, specifice serviciilor de administrare a domeniului public și privat, desfășurate la nivelul municipiilor, trebuie să asigure, în domeniul

administrării drumurilor și străzilor, între altele și „amenajarea, întreținerea și exploatarea locurilor de parcare”.

Conform aceluiași act normativ (OG nr. 71/2002 - art. 10 și art. 12), autoritățile publice locale pot organiza gestiunea serviciilor de administrare a domeniului public și privat fie prin gestiune directă, fie prin gestiune delegată, în acest din urmă caz în baza unui contract de delegare a gestiunii, prin care încredințează unuia sau mai multor operatori „sarcinile și responsabilitățile proprii cu privire la gestiunea propriu-zisă a serviciilor, precum și la administrarea și exploatarea infrastructurii edilitar-urbane necesare realizării serviciilor”.

Pârâtul Consiliul Local Miercurea Ciuc a optat pentru gestiunea delegată, prin HCL nr. 292/2023 fiind aprobată delegarea gestiunii serviciului public de administrare, exploatare și întreținere a parcărilor și zonelor de staționare cu plată pe domeniul public sau privat al Municipiului Miercurea Ciuc, prin concesiune directă, către intervenienta Csiki Trans SRL.

Regulamentul atacat a fost astfel adoptat în considerarea acestei modalități de gestionare a serviciului de administrare și exploatare a parcărilor, pentru a crea cadrul necesar desfășurării acestei activități.

În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege, consiliul local se bucură de un drept de apreciere în stabilirea modalității și a cadrului în care se organizează serviciul public. Limitele acestui drept de apreciere se analizează prin raportare la noțiunea de „exces de putere”, definită de art. 2 alin. 1 lit. n) din Legea nr. 554/2004 ca fiind „exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor”. Astfel, poate forma obiect al controlului judecătoresc compatibilitatea actului administrativ cu actele normative cu forță juridică superioară, în considerarea cărora și pentru executarea cărora este emis actul administrativ, respectiv cu cele care prevăd drepturi și libertăți apreciate ca fiind încălcate.

Pe de altă parte, nu orice nemulțumire a unuia dintre destinatarii actului de reglementare sau orice inconvenient resimțit de aceștia poate atrage constatarea nelegalității actului, ci doar constatarea unei încălcări a unui act normativ sau a unui drept sau interes legitim protejat printr-un act normativ.

Analizând, în aceste limite, criticile formulate de recurentul reclamant, în legătură cu motivele de nelegalitate care au format obiectul cererii de chemare în judecată, Curtea constată că recursul este nefondat.

Recurentul reclamant a invocat faptul că unele probleme din acțiune au fost respinse global, fără ca instanța să se pronunțe asupra fiecăreia în parte și fără o motivare; că pentru unele aspecte analizate motivarea nu este corespunzătoare; că deși Consiliul Local Miercurea Ciuc a căzut în pretenții, instanța nu i-a acordat cheltuielile de judecată; că în mod greșit nu au fost anulate alte dispoziții din Regulament, deși sunt nelegale.

Referitor la legalitatea tarifului majorat, stabilit prin art. 36 din Regulament, recurentul a arătat că instanța nu s-a pronunțat asupra legalității acestuia, deși încalcă dispozițiile art. 5 din OG nr. 2/2001, conform cărora singurele sancțiuni contravenționale principale sunt avertismentul și amenda.

Curtea constată că instanța de fond a analizat susținerile reclamantului referitoare la tariful majorat cu ocazia examinării dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Regulament, apreciind că acesta (tariful majorat) nu reprezintă o suprataxare, fiind prevăzut în favoarea utilizatorului pentru a evita reținerea contravenției, care constă tocmai în neplata tarifului majorat, astfel încât nu se ajunge la o dublă plată; a apreciat însă că aceste dispoziții sunt nelegale prin prisma atribuirii calității de agenți constataitori angajaților unei societăți private.

Ca atare, nu se poate reține lipsa unei analize a instanței de fond, aceasta expunând atât argumentele pentru care a considerat neîntemeiate o parte din motivele invocate de reclamant, cât și considerentele pentru care a constatat totuși nelegalitatea textului.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 5 din OG nr. 2/2001, aceasta nu poate fi reținută, având în vedere că tariful majorat nu a fost reglementat ca sancțiune contravențională, nu constituie consecința constatării unei contravenții, ci contravenția constă tocmai în neachitarea acestuia, astfel cum a reținut și instanța de fond. Ca atare, nu se poate reține nici că ar avea loc o dublă plată, căci constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale a amenzii au loc doar în ipoteza neachitării tarifului majorat. Chiar dacă acest tarif majorat ar putea fi considerat o sancțiune civilă pentru nerespectarea obligației de plată a tarifului de parcare în condițiile prevăzute în regulament, nu este o sancțiune contravențională și în consecință nu poate fi analizat prin raportare la dispozițiile OG nr. 2/2001.

În ceea ce privește referirile recurentului reclamant la dispozițiile art. 2 alin. 3 din OG nr. 43/1997, conform cărora parcările fac parte din rețeaua de drumuri, utilizarea lor supunându-se prevederilor Codului rutier și Regulamentului de aplicare a acestuia, Curtea constată că acest motiv a fost invocat prin acțiune în legătură cu constatarea și sancționarea contravențiilor și a fost analizat de instanță în acest context, fiind anulate, între altele, dispozițiile art. 38 alin. 2 din Regulament, care sancționează oprirea și staționarea pe locurile nemarcate pentru parcare sau pe locurile cu marcaje de interdicție aflate într-o parcare publică.

Problemele sesizate la pct. 10 din acțiune, la care se face referire în recurs și asupra cărora instanța s-ar fi pronunțat doar vag asupra unora iar celelalte ar fi fost respinse în bloc, vizează tipurile de abonament, valabilitatea acestora, caracterul netransmisibil, numărul abonamentelor de locatar pe locuință, opțiunile de parcare pentru unele categorii de persoane, modalitățile de achitare a tarifului etc. Cu privire la aceste motive, instanța de fond a observat judicios că reclamantul nu invocă o vătămare concretă, ci enumeră situații ipotetice, dintre care unele se exclud reciproc, o persoană neputându-se afla concomitent, spre exemplu, atât în situația de locatar în zona 0, cât și în situația de persoană cu domiciliul în altă localitate sau aflată în vizită la o persoană care locuiește în zona 0. Astfel cum s-a reținut mai sus, în reglementarea Legii nr. 554/2004, introducerea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de invocarea unei vătămări concrete produse titularului acțiunii prin actul atacat; or reclamantul nu a arătat care dintre aceste situații îl vizează și în ce modalitate îl vatămă, iar faptul că aceste situații se pot întâmpla nu este suficient pentru sesizarea instanței.

Instanța de contencios administrativ nu realizează, ca regulă, o analiză a legalității în abstract a actului, ci una aplicată la motivul de nelegalitate și la vătămarea invocată de reclamant. Categoria subiectelor de drept care pot formula o acțiune în contencios administrativ obiectiv, necondiționată de invocarea unei vătămări, este reglementată expres și limitativ de lege, iar reclamantul nu se încadrează în această categorie.

De asemenea, cu privire la modalitățile de achitare a tarifului, prima instanță a reținut că sunt reglementate modalități alternative de plată a acestuia, atât prin intermediul telefonului mobil – prin SMS sau printr-o aplicație, cât și prin achiziționarea de tichete răzuibile, disponibile în mai multe locații, tocmai în considerarea dificultăților care se pot ivi sau a particularităților și preferințelor diferitelor persoane. Faptul că în legătură cu oricare dintre modalitățile prevăzute pot apărea dificultăți sau pot fi reținute neajunsuri în anumite situații nu este de natură a determina nelegalitatea actului administrativ, modalitățile alternative fiind reglementate tocmai pentru a exista posibilitatea conformării pentru toate persoanele care aleg să utilizeze parcările cu plată. De altfel, nici în legătură cu această prevedere reclamantul nu a arătat vătămarea concretă care i s-a produs.

Referitor la critica vizând faptul că nu au fost acordate reclamantului recurent cheltuielile de judecată deși pârâtul a căzut în pretenții, Curtea constată că instanța nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra cererii accesorii privind cheltuielile de judecată. În dispozitivul sentinței nu se regăsește o soluție cu privire la cererea de acordare a cheltuielilor

de judecată, iar în condițiile în care nici considerentele nu cuprind o analiză sub acest aspect, se impune concluzia că acest petit accesoriu nu a fost soluționat.

În această situație, partea avea deschisă posibilitatea de a solicita completarea hotărârii, în condițiile art. 444 alin. 1 Cod procedură civilă („Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri ...”).

Criticile formulate prin recurs cu privire la capătul de cerere accesoriu sunt astfel inadmisibile, în condițiile în care art. 445 Cod procedură civilă prevede că: „Îndreptarea, lămurirea, înlăturarea dispozițiilor contradictorii ori completarea hotărârii nu poate fi cerută pe calea apelului sau recursului, ci numai în condițiile art. 442-444”.

Pentru motivele expuse, recursul formulat de reclamantul este nefondat.

Recursul declarat de pârâtul Consiliul Local al municipiului Miercurea Ciuc vizează soluția tribunalului de admitere a acțiunii și de anulare a dispozițiilor din Regulament referitoare la sancționarea contravențiilor.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut în esență, în ceea ce privește dispozițiile art. 9, art. 12 lit. b), art. 13, art. 34 alin. 1 și art. 37 din Regulament, că aceste dispoziții sunt nelegale, prin raportare la prevederile art. 15 alin. 2 din OG nr. 2/2001, întrucât se atribuie calitatea de agenți constataori angajaților administratorului, deci ai unei societăți private.

Contrar aprecierii primei instanțe, art. 37 și art. 42 din Regulament atribuie în mod expres calitatea de agent constator polițiștilor locali din cadrul Poliției Locale a Municipiului Miercurea Ciuc, personal care se încadrează între categoriile enumerate de art. 15 alin. 2 din OG nr. 2/2001 și care are atribuții în acest domeniu conferite prin art. 7 din Legea nr. 155/2010.

Prevederile art. 37 sunt următoarele: „(1) Neachitarea tarifului majorat prevăzut de art. 36 alin. (2) constituie contravenție, iar contravenientul va achita o amendă de 250 lei. (2) Procesul-verbal de contravenție va fi întocmit de către Poliția Locală a Municipiului Miercurea-Ciuc în baza notei de constatare întocmite de personalul Administratorului”; iar potrivit art. 42: „Constatarea și sancționarea contravențiilor se face de către polițiști locali din cadrul Poliției Locale a Municipiului Miercurea-Ciuc”.

Ca atare, față de aceste dispoziții, nu se poate reține că au calitatea de agent constator angajații administratorului, o asemenea apreciere fiind contrazisă de prevederile citate.

În ceea ce privește întocmirea notei de constatare, Curtea subliniază că legislația în materie contravențională prevede posibilitatea constatării contravențiilor în baza unor note de constatare, procese verbale de control sau cu ajutorul unor mijloace tehnice, OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor neimpunând condiția constatării săvârșirii contravenției prin propriile simțuri ale agentului constator, în procesul-verbal urmând a se face mențiuni cu privire la aceste aspecte.

În aceste condiții, întocmirea de către angajații societății care administrează parcarile a notei de constatare cu privire la neachitarea tarifului de parcare și a tarifului majorat nu este de natură a atrage nelegalitatea reglementării, atâta timp cât întocmirea procesului-verbal de contravenție și aplicarea sancțiunii nu se realizează de aceștia.

În același timp, având în vedere modalitatea de organizare a gestiunii serviciului de administrare a parcarilor din municipiul Miercurea Ciuc și anume prin gestiune delegată, este firească efectuarea unor activități legate de administrarea și exploatarea parcarilor de către angajații societății căreia i s-a încredințat acest serviciu, inclusiv întocmirea notelor de constatare, care se înaintează organelor competente a constata contravențiile.

Față de cele expuse, sunt întemeiate criticile recurentului pârât întemeiate pe dispozițiile art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă, anularea de către prima instanță a dispozițiilor anterior enumerate din Regulament fiind rezultatul greșitei aplicări și interpretări a dispozițiilor OG nr. 2/2001.

Cu privire însă la anularea art. 38 alin. 2 din Regulament, Curtea constată că sunt neîntemeiate criticile formulate. Potrivit acestui text: „Oprirea și staționarea pe locurile nemarcate pentru parcare ori pe locurile cu marcaje de interdicție aflate într-o parcare publică, constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de 300 lei”.

Această reglementare este nelegală nu prin raportare la calitatea de agenți constatați, fiind deopotrivă aplicabile sub acest aspect considerentele Curții expuse anterior.

În schimb, această reglementare contravine dispozițiilor art. 2 alin. 2 din OG nr. 2/2001, conform cărora: „Prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului”.

Or, reguli cu privire la oprirea și staționarea vehiculelor sunt prevăzute prin actele normative referitoare la circulația pe drumurile publice și anume OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, aprobat prin HG nr. 1391/2006. Astfel, la art. 63 din OUG nr. 195/2002 sunt definite noțiunile de oprire, staționare și parcare, iar prin art. 141-146 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 sunt instituite reguli cu privire la oprirea și staționarea autovehiculelor și anume zonele/locurile în care este interzisă oprirea voluntară a vehiculelor (art. 142), respectiv staționarea voluntară a vehiculelor (art. 143); obligația administratorului drumului public de a delimita și de a semnaliza corespunzător sectoarele de drum public unde este interzisă oprirea sau staționarea vehiculelor (art. 144); regula conform căreia pe întreaga perioadă cât parcarile sunt deschise circulației publice, aceasta se desfășoară conform normelor rutiere (art. 146).

De asemenea, prin art. 108 alin. 1 lit. a) și b) din OUG nr. 195/2002 sunt prevăzute contravenții constând în oprirea neregulamentară, respectiv în staționarea neregulamentară.

În aceste condiții, oprirea și staționarea autovehiculelor fiind reglementată prin acte normative cu forță juridică superioară, soluția de anulare a art. 38 alin. 2 din Regulament este legală, autoritatea publică pârâtă depășind limitele competenței stabilite prin lege. Însă, considerentele prezentei hotărâri vor înlocui motivele reținute de instanța de fond pentru a dispune anularea.

Față de cele expuse și de dispozițiile art. 496 Cod procedură civilă, Curtea va admite recursul formulat de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Miercurea Ciuc, va casa în parte sentința atacată și va rejudeca pe fond cauza, în limitele arătate mai sus și va respinge, ca nefondat, recursul formulat de reclamantul.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul formulat de pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MIERCUREA CIUC, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Cetății, nr. 1, jud. Harghita, împotriva Sentinței nr. 1191/23.10.2024 pronunțate de Tribunalul Harghita – secția civilă în dosarul nr. 20/96/2024.

Casează în parte sentința atacată și, rejudecând cauza în limitele casării:

Menține dispoziția de anulare a art. 38 alin. 2 din Anexa nr. 1 la HCL nr. 375/2023 de modificare și completare a HCL nr. 292/2023 adoptate de pârât.

Respinge în rest cererea reclamantului.

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de către reclamantul, împotriva aceleiași sentințe.

Definitivă.

Pronunțată azi, 15 ianuarie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

G

Pentru conformitate

